

ფიზიკური პირის მიერ მონაცემთა სუბიექტის პერსონალური მონაცემების გამჟღავნების გზით დამუშავება სოციალურ ქსელებში

ინფორმაციული ტექნოლოგიების განვითარებამ უამრავ შესაძლებლობასთან ერთად წარმოშვა რისკები, რომლებიც ხშირად პირის პირადი ცხოვრების უფლების ეფექტიანად სარგებლობის ხელშეშლას უკავშირდება. ინტერნეტსივრცეში მონაცემთა დამუშავება სულ უფრო მეტად ფართო მასშტაბს იღებს. განსაკუთრებით აქტუალურია სხვადასხვა სოციალურ ქსელსა თუ პლატფორმაზე მონაცემების გამჟღავნების გზით დამუშავება, რაც აკრძალულ ქმედებად არ მიიჩნევა იმ შემთხვევაში, თუ დამუშავება პერსონალურ მონაცემთა დაცვის კანონმდებლობის მოთხოვნებთან თავსებადია.

წინამდებარე ნაშრომის მიზანია, პრაქტიკული მაგალითების საფუძველზე წარმოაჩინოს სოციალურ ქსელებში მონაცემთა გამჟღავნებით დამუშავების თავისებურებები და განსაზღვროს გარემოებები და კრიტერიუმები, რომელთა არსებობის, დაკმაყოფილების შემთხვევაში მონაცემთა დამუშავება კანონიერად მიიჩნევა.

საკვანძო სიტყვები: მონაცემთა სუბიექტი, დამუშავებისთვის პასუხისმგებელი პირი, მონაცემთა დამუშავება, სოციალური ქსელები.

1. შესავალი

საინფორმაციო ტექნოლოგიების განვითარების კვალდაკვალ პერსონალურ მონაცემთა დამუშავების კანონშესაბამისობის საკითხი სულ უფრო მეტად აქტუალური ხდება. მონაცემთა ავტომატური საშუალებებით დამუშავების პროცესში არსებული გამოწვევების, რისკებისა და საფრთხეების მიუხედავად, ხშირად საკუთარ მონაცემებს ინტერნეტსივრცეში თავად მონაცემთა სუბიექტები ასაჯაროებენ ისე, რომ პერსონალური მონაცემების

* ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის სამართლის მაგისტრი, პერსონალურ მონაცემთა დაცვის სამსახურის უფროსის აპარატის უფროსი იურისტი.

სხვათა მიერ შესაძლო, არასასურველ დამუშავებაზე არ ფიქრობენ და, შესაბამისად, დარღვეული უფლების აღდგენის მიზნით, მიმართავენ შესაბამის დაწესებულებას, უფლებამოსილ პირს ან სასამართლოს.

„პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონი მონაცემთა დამუშავების ფორმებს ამომწურავად არ ჩამოთვლის. მონაცემთა მიმართ შესრულებული ნებისმიერი მოქმედება თავისთავად მიიჩნევა მონაცემთა დამუშავებად. განსახილველ შემთხვევაში წინამდებარე კვლევის მიზანი არ არის სოციალურ ქსელებში მონაცემთა დამუშავების ყველა ფორმისა თუ პროცესის სრულყოფილი მიმოხილვა და ანალიზი. საგულისხმოა, რომ პერსონალურ მონაცემთა დამუშავების ყველაზე გავრცელებულ ფორმას ინტერნეტსივრცეში მათი გამჟღავნება, გასაჯაროება, გავრცელება ან სხვაგვარად ხელმისაწვდომად გახდომა წარმოადგენს. საკითხს კიდევ უფრო მეტად ავიწროებს დამუშავებისთვის პასუხისმგებელი პირის წინმსწრებად იდენტიფიცირება, კერძოდ, ნაშრომში განიხილება ფიზიკური პირების და არა საჯარო თუ კერძო დაწესებულებების მიერ მონაცემთა დამუშავების შემთხვევები. საკითხის ამგვარი დაკონკრეტება განპირობებულია იმით, რომ მონაცემთა დაცვის ეროვნული კანონმდებლობა მხოლოდ ფიზიკურ პირს ანიჭებს შესაძლებლობას, აშკარა პირადი მიზნით ან/და ოჯახური საქმიანობის ფარგლებში მონაცემთა დამუშავებისას არ შეიზღუდოს „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონით დადგენილი მოთხოვნებით. შესაბამისად, საკითხს უფრო მეტად აქტუალურს ხდის პირადი ცხოვრების, პერსონალურ მონაცემთა დაცვის უფლების სხვა უფლებათა მიმართ პრიმატის ცალკეული შემთხვევების იდენტიფიცირებისა და მონაცემთა დამუშავების კონკრეტულ ფაქტებზე „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ კანონის მოქმედების გავრცელების თემატიკის მიმოხილვა.

ნაშრომში განიხილება ფიზიკურ პირთა მიერ სოციალურ ქსელებში მონაცემთა სუბიექტების (ფიზიკური პირების) პერსონალურ მონაცემთა გამჟღავნების გზით დამუშავების სამართლებრივი ასპექტები, საკითხთან დაკავშირებული თეორიული მსჯელობა, პერსონალურ მონაცემთა დაცვის სამსახურის რელევანტური პრაქტიკა, მონაცემთა დაცვის საზედამხებელო ორგანოების, ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მნიშვნელოვანი მიდგომები. ასევე, წინამდებარე სტატიაში განხილულია: სოციალურ ქსელებში პერსონალური მონაცემების დამუშავების სამართლებრივი საფუძვლები, სამეწარმეო და ეკონომიკური საქმიანობის ფარგლებში მონაცემთა დამუშავების შემთხვევები სოციალურ ქსელებში, პროფესიული საქმიანობისა და სამსახურებრივი მოვალეობის შესრულების დროს სოციალურ ქსელებში მონაცემთა დამუშავების თავისებურებები და აშკარა პირადი მიზნით ან/და ოჯახური საქმიანობის ფარგლებში მონაცემთა დამუშავება.

2. სოციალური ქსელის მეშვეობით პერსონალურ მონაცემთა დამუშავების სამართლებრივი საფუძვლები

„პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონით დადგენილი მოთხოვნები არ ვრცელდება ფიზიკურ პირზე, რომელიც აშკარად პირადი მიზნით ან/და ოჯახური საქმიანობის ფარგლებში დაამუშავებს პერსონალურ მონაცემებს. მოქმედი კანონმდებლობის თანახმად, ზემოაღნიშნული მიზნისა თუ საქმიანობის ფარგლებში მონაცემთა დამუშავება შესაძლოა სოციალურ ქსელში ფიზიკური პირის ინტერნეტაქტივობას მოიცავდეს, რასაც ბუნებრივია, რომ აქვს გარკვეული ფარგლები და ცალკეულ შემთხვევებში ფიზიკური პირი სოციალურ ქსელებში განხორციელებული მოქმედებებით პერსონალურ მონაცემთა დამუშავებისას შეზღუდულია „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ კანონით დადგენილი მოთხოვნებით. მაგალითად, თუკი ფიზიკური პირი სოციალურ ქსელში გააქვეყნებს სხვა პირის პერსონალურ მონაცემს და დადგინდება, რომ იგი იმავდროულად მოქმედებდა სამეწარმეო, ეკონომიკური, პროფესიული ან სამსახურებრივი მოვალეობის შესრულების ფარგლებში, მასზე, როგორც დამუშავებისთვის პასუხისმგებელ ან დამუშავებაზე უფლებამოსილ პირზე, კანონის მოქმედება გავრცელდება.

ამდენად, იმ შემთხვევაში, როცა ფიზიკური პირის მიერ მონაცემთა დამუშავება კანონით დადგენილ საგამონაკლისო შემთხვევებს არ მიესადაგება, დამუშავებისთვის პასუხისმგებელ პირს ექნება ვალდებულება, პერსონალურ მონაცემთა დაცვის სამსახურის მიერ განხორციელებულ მონაცემთა დამუშავების კანონიერების შესწავლის პროცესში თავად დაასაბუთოს მონაცემთა დამუშავების სამართლებრივი საფუძველი „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ კანონის მე-5 ან მე-6 (განსაკუთრებული კატეგორიის მონაცემის დამუშავების შემთხვევაში) მუხლის შესაბამისად.

მონაცემთა დამუშავების ერთ-ერთი უნივერსალური სამართლებრივი საფუძველი თავად მონაცემთა სუბიექტის ზეპირი ან წერილობითი (მათ შორის, ელექტრონული) თანხმობაა (როდესაც პერსონალური მონაცემების მოპოვება თავად მონაცემთა სუბიექტისგან ხდება). იმ შემთხვევაში, თუ მონაცემთა სუბიექტის მიერ გაცხადებული თანხმობა მისი მონაცემების დამუშავების თაობაზე არ მოიცავს დამუშავებისთვის პასუხისმგებელი პირისათვის უფლებამოსილების მინიჭებას — მონაცემთა სუბიექტის მონაცემები დაამუშაოს სოციალურ ქსელში გაქვეყნების გზით, მონაცემთა დამუშავების შემთხვევაში იგი თავდაპირველ მიზანთან შეუთავსებელი იქნება და დამუშავებისთვის პასუხისმგებელ პირს ექნება ვალდებულება, მონაცემთა დამუშავების აღნიშნული პროცესი კანონით გათვალისწინებული სხვა რელევანტური სამართლებრივი საფუძვლით დაასაბუთოს. რთულად წარმოსადგენია შემთხვევა, რომ ფიზიკური პირის მიერ სოციალურ ქსელში

მონაცემთა გამჟღავნებას სამართლებრივ საფუძვლად მონაცემთა სუბიექტის თანხმობა დაედოს, როდესაც მონაცემთა დამუშავებას სადავოდ ხდის თავად მონაცემთა სუბიექტი.

განსაკუთრებით საინტერესოა შემთხვევა, როდესაც პერსონალური მონაცემების დამუშავება ეფუძნება გარემოებას, რომლის თანახმად, მონაცემთა სუბიექტმა მისივე მონაცემები მანამდე თავად გაასაჯაროვა, ხოლო განსაკუთრებული კატეგორიის მონაცემთა შემთხვევაში — გამოყენების აშკარა აკრძალვის დათქმის გარეშე საჯარო გახდა ისინი. ამ თვალსაზრისით რელევანტურია პერსონალურ მონაცემთა დაცვის სამსახურის მიერ არაგეგმური შემოწმების ფარგლებში შესწავლილი ერთ-ერთი შემთხვევა, რომელიც ზემოაღნიშნული საფუძვლით მონაცემთა დამუშავებას შეეხებოდა. საქმის გარემოებების თანახმად, მონაცემთა სუბიექტმა სოციალურ ქსელ “Tiktok”-ზე ვიდეოჩანაწერი განათავსა, რომელშიც იგი გარკვეული პროდუქტის სარგებლიანობის შესახებ საუბრობდა. გავრცელებული ვიდეოჩანაწერის ნაწილი, რომელიც განმცხადებლის პერსონალურ მონაცემებს (ვიზუალურ გამოსახულებასა და ხმას) შეიცავდა, სოციალურ ქსელ “Facebook”-ის, “Instagram”-ის და “Tiktok”-ის გვერდებზე ერთ-ერთი ანგარიშის მფლობელი ფიზიკური პირის მიერ განთავსდა. განმცხადებელი განმარტავდა, რომ, ანგარიშის მფლობელმა მისი ნებართვის გარეშე, კომერციული მიზნებისთვის (პროდუქტის რეკლამირებისთვის) გამოიყენა მისი პერსონალური მონაცემების შემცველი ვიდეორგოლი, რომელიც თავად სოციალურ ქსელ “Tiktok”-ის საკუთარ ანგარიშზე განათავსა, რომელზეც 500 000-ზე (ხუთასი ათასზე) მეტი მიმღევარი ჰყავდა. დამუშავებისთვის პასუხისმგებელი პირის განმარტებით, იგი მონაცემთა სუბიექტის მიერ რეკლამირებული პროდუქტის ონლაინ გაყიდვას ახორციელებდა და სხვადასხვა სოციალურ ქსელში საკუთარ ანგარიშებზე განმცხადებლის პერსონალური მონაცემების შემცველი ვიდეოჩანაწერი პროდუქტის საქართველოში ხელმისაწვდომობის შესახებ საზოგადოების ინფორმირების მიზნით განათავსა. პერსონალურ მონაცემთა დაცვის სამსახურმა საქმის შესწავლის შედეგად დაადგინა, რომ განმცხადებელს მის მიერ განთავსებულ ვიდეოჩანაწერზე გააქტიურებული ჰქონდა გაზიარების, ასევე, “Duet” და “Stich” ფუნქციონალი, რაც სხვა ანგარიშის მფლობელის მიერ აღნიშნული ვიდეორგოლის, მისი ფრაგმენტის გამოყენების გზით, ახალი ვიდეოს შექმნის შესაძლებლობას იძლეოდა. სამსახურმა განმარტა, რომ ვიდეორგოლის განთავსებისას განმცხადებელს გააზრებული უნდა ჰქონოდა ვიდეორგოლის საჯაროდ ხელმისაწვდომობისა და მისი შემდგომი შესაძლო დამუშავების რისკი. დადგინდა, რომ მონაცემთა დამუშავება კანონის მე-5 მუხლის პირველი პუნქტის „ე“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებულ მონაცემთა დამუშავების საფუძვლიდან გამომდინარეობდა, ვინაიდან მონაცემთა სუბიექტმა თავისი პერსონალური მონაცემები საჯაროდ ხელმისაწვდომი გახდა. ამდენად, ფიზიკური პირის მიერ განმცხადებლის მონაცემთა სხვადასხვა სოციალურ ქსელში დამუშავების

პროცესში „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ კანონის მოთხოვნების დარღვევა არ გამოვლინდა.¹

ასევე, მონაცემების საჯაროობა შესაძლოა გამომდინარეობდეს კანონმდებლობიდან. მაგალითად, „საჯარო რეესტრის შესახებ“ საქართველოს კანონის² მე-6 მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, საჯარო რეესტრში რეგისტრირებული მონაცემები და მარეგისტრირებელ ორგანოში დაცული დოკუმენტაცია არის საჯარო. რეესტრის საჯაროობასა და ინფორმაციის გამოქვეყნების ვალდებულებას ასევე ითვალისწინებს „მეწარმეთა შესახებ“ საქართველოს კანონი.³ აღნიშნულ მონაცემთა საჯაროობა შესაძლოა განპირობებული იყოს, მაგალითად, სამოქალაქო ბრუნვის სტაბილურობის მიზნის მიღწევით, თუმცა, რა მიზანსაც არ უნდა ისახავდეს კანონმდებელი მონაცემთა საჯაროობის დადგენისას, ასეთის არსებობის შემთხვევაში მონაცემთა სუბიექტისათვის მოულოდნელი არ უნდა იყოს მისი მონაცემთა დამუშავების თაობაზე ინფორმაცია.

პერსონალურ მონაცემთა დამუშავება ცალკეულ შემთხვევებში შესაძლოა დამუშავებისთვის პასუხისმგებელი ან შესამე პირის ლეგიტიმური ინტერესის დაცვის მიზანს ემსახურობდეს, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც აღნიშნულ ინტერესზე პრევალირებს მონაცემთა სუბიექტის (მათ შორის, არასრულწლოვნის) უფლებების დაცვის აღმატებული ინტერესი.⁴ დამუშავებისთვის პასუხისმგებელი პირის ლეგიტიმური მიზანი და მონაცემთა დამუშავების აუცილებლობა თითოეულ ინდივიდუალურ შემთხვევაში დამოუკიდებლად უნდა შეფასდეს და მოხდეს მხარეთა ინტერესების შეპირისპირება კანონიერი და სამართლიანი გადაწყვეტილების მისაღებად. აღნიშნულ საკითხთან მიმართებით პერსონალურ მონაცემთა დაცვის სამსახურმა განიხილა საქმე, რომელიც ფიზიკური პირის მიერ მონაცემთა სუბიექტის მონაცემების სოციალურ ქსელ „Facebook“-ში გასაჯაროებას ეხებოდა. საქმის გარემოებების თანახმად, მხარეთა შორის ზეპირი შეთანხმება დაიდო. მონაცემთა სუბიექტმა თავისი სამეწარმეო საქმიანობიდან გამომდინარე, იკისრა ვალდებულება, დამუშავებისთვის პასუხისმგებელი ფიზიკური პირისთვის ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკიდან საქართველოში სატრანსპორტო საშუალებები გარკვეული ანაზღაურების სანაცვლოდ გამოეგზავნა. დამუშავებისთვის პასუხისმგებელი პირი განმარტავდა, რომ მონაცემთა სუბიექტმა მასთან დადებული შეთანხმების პირობები დაარღვია, ვინაიდან სატრანსპორტო საშუალებები მეორადი მასალით/ნაწილებით იყო დამზადებული, რის გამოც მათ ექსპლუატაციას ვერ ახერხებდა, ხოლო განმცხადებელთან აღნიშნული პრობლემის აღმოფხვრის თაობაზე

¹ პერსონალურ მონაცემთა დაცვის სამსახურის უფროსის 2025 წლის 3 აპრილის №გ-1/107/2025 გადაწყვეტილება (სამსახურიდან გამოთხოვილია საჯარო ინფორმაციის სახით).

² „საჯარო რეესტრის შესახებ“ საქართველოს კანონი, 820, 19/12/2008, მუხლი 6, პუნქტი 1.

³ „მეწარმეთა შესახებ“ საქართველოს კანონი, 875-VRს-Xმპ, 02/08/2021, მუხლი 13, პუნქტი 1.

⁴ „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონი, 3144-XIმს-Xმპ, 14/06/2023, მუხლი 5, პუნქტი 1, ქვეპუნქტი „ი“.

კომუნიკაცია უშედეგოდ მთავრდებოდა. საქმის შესწავლის ფარგლებში გამოიკვეთა, რომ დამუშავებისთვის პასუხისმგებელმა პირმა სოციალურ ქსელ “Facebook”-ის პირად ანგარიშზე და ერთ-ერთ საჯარო ჯგუფში განმცხადებლის პერსონალური მონაცემები „პოსტისა“ და „სქრინშოტის“ სახით გამოაქვეყნა, რომლებიც განმცხადებლის ფეისბუქგვერდის პროფილის „სქრინშოტებს“ (რომლებზეც ასახული იყო მისი სახელი, გვარი, ორი ფოტოსურათი („პროფილის“ და “Cover” ფოტოსურათები) და პასპორტის ფოტოსურათის ნაწილს (ასევე, პასპორტის ფოტოს)) შეიცავდა. დამუშავებისთვის პასუხისმგებელი პირი განმარტავდა, რომ მონაცემთა გამჟღავნების მიზანს არა განმცხადებლის დისკრედიტაცია, შანტაჟი, არამედ საკუთარი ინტერესების დაცვა წარმოადგენდა, ხოლო ვინაიდან განმცხადებელმა არაერთ პირს მიაყენა ქონებრივი ზიანი, დაზარალებულთა წრე შესაძლოა კიდევ უფრო გაზრდილიყო. ამდენად, მისი ქმედება ემსახურებოდა ლეგიტიმურ მიზანს, დაცვა თავისი და მესამე პირების ქონებრივი ინტერესები და მოეხდინა საზოგადოების ინფორმირება. აქედან გამომდინარე, იგი მიიჩნევდა, რომ სოციალურ ქსელ “Facebook”-ში გავრცელებული ინფორმაცია იყო პროპორციული და მინიმალური მოცულობისა. დამუშავებისთვის პასუხისმგებელი პირი დამატებით მისი გამოხატვის თავისუფლების უფლებით სარგებლობაზე მიუთითებდა. პერსონალურ მონაცემთა დაცვის სამსახურმა ლეგიტიმურად მიიჩნია დამუშავებისთვის პასუხისმგებელი პირის ზემოაღნიშნული ინტერესი, თუმცა განმარტა, რომ განმცხადებლის მონაცემთა დამუშავება არ აკმაყოფილებდა „აუცილებლობის“ კრიტერიუმს. დადგინდა, რომ განმცხადებლის ფეისბუქგვერდის პროფილის „სქრინშოტებზე“ ასახული ინფორმაცია თავად განმცხადებელს ჰქონდა გასაჯაროებული, რაც მათი დამუშავების სამართლებრივ საფუძველს ქმნიდა, თუმცა დამუშავებისთვის პასუხისმგებელ პირს მისი ლეგიტიმური ინტერესის დაცვა შეეძლო მონაცემთა სუბიექტის პირადი ცხოვრების უფლების სხვა უფრო ნაკლებად მზლუდავი საშუალებით - სოციალურ ქსელში განმცხადებლის პასპორტის „სქრინშოტის“ გავრცელების გარეშე. ამდენად, მიუხედავად იმისა, რომ დამუშავებისთვის პასუხისმგებელი პირი სარგებლობდა გამოხატვის თავისუფლების უფლებით, იგი ვალდებული იყო, თავისი მიზანი — საკუთარი ქონებრივი ინტერესების დაცვა და მესამე პირებისთვის ინფორმაციის მიწოდება — მონაცემთა პროპორციული დამუშავებით მიეღწია. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სამსახურმა დაადგინა კანონის მე-5 მუხლის დარღვევა და, შესაბამისად, დამუშავებისთვის პასუხისმგებელ პირს კანონის 67-ე მუხლით გათვალისწინებული ადმინისტრაციული სახდელი დააკისრა.⁵

„პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონი დამუშავებისთვის პასუხისმგებელ პირს ავალდებულებს, პერსონალური მონაცემები დაამუშაოს სულ მცირე ერთ-ერთი სამართლებრივი საფუძვლიდან გამომდინარე, რომელთა ამომწურავი ჩამონათვალი განსაზღვრულია კანონის მე-5 და მე-6 მუხლებით. მონაცემთა დამუშავების ნებისმიერ პროცესში

⁵ პერსონალურ მონაცემთა დაცვის სამსახურის უფროსის 2025 წლის 23 ივლისის №გ-1/259/2025 გადაწყვეტილება (სამსახურიდან გამოთხოვილია საჯარო ინფორმაციის სახით).

გამოყენებული სამართლებრივი საფუძვლის მტკიცების ტვირთი დამუშავებისთვის პასუხისმგებელ პირს აკისრია, რომლის რელევანტურობას მონაცემთა დამუშავების კანონიერების შესწავლის განმავლობაში პერსონალურ მონაცემთა დაცვის სამსახური აფასებს.

3. სამეწარმეო და ეკონომიკური საქმიანობის ფარგლებში მონაცემთა დამუშავება

სამეწარმეო საქმიანობა არის მოგების მიღების მიზნით განხორციელებული მართლზომიერი, არაერთჯერადი, დამოუკიდებელი და ორგანიზებული საქმიანობა. სამეწარმეო საქმიანობა შეიძლება განხორციელდეს ინდივიდუალური მეწარმის ან სამეწარმეო საზოგადოების ფორმით.⁶ ეკონომიკურ საქმიანობად კი განიხილება ნებისმიერი საქმიანობა, რომელიც ხორციელდება შემოსავლის ან კომპენსაციის მისაღებად, მიუხედავად ამ საქმიანობის შედეგისა.⁷ ზემოაღნიშნულ საქმიანობათა ფარგლებში ფიზიკური პირის მიერ მონაცემთა დამუშავება არ მიიჩნევა „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ კანონის მოქმედების სფეროდან გამონაკლისად და მსგავს შემთხვევებში ფიზიკური პირის მიერ მონაცემთა დამუშავება კანონით დადგენილ მოთხოვნებს უნდა შეესაბამებოდეს.

პერსონალურ მონაცემთა დაცვის სამსახურმა საქართველოს სახალხო დამცველის აპარატის შეტყობინების საფუძველზე განიხილა საქმე, რომელიც არასრულწლოვანთა მონაცემების სოციალურ ქსელ „Facebook“-ის ერთ-ერთი გვერდის მეშვეობით დამუშავებას ეხებოდა. საქმის გარემოებების თანახმად, ინდივიდუალური მეწარმის ფორმით მეწარმეთა და არასამეწარმეო იურიდიულ პირთა რეესტრში რეგისტრირებულმა დამუშავებისთვის პასუხისმგებელმა პირმა, რომელიც ზემოაღნიშნული სოციალური ქსელის გვერდს მართავდა, ამავე გვერდზე განათავსა პოსტი, რომლითაც გაავრცელა მოწოდება — არასრულწლოვნების მშობლებს/კანონიერ წარმომადგენლებს, როგორც ფეისბუქმომხმარებლებს, მცირეწლოვანთა ფოტოსურათები პოსტის კომენტარების ველში ფოტოგადაღების კონკურსში მონაწილეობის მიზნით აეტივრათ. დამუშავებისთვის პასუხისმგებელი პირის განმარტებით, კონკურსის გამარჯვებული პოსტის კომენტარების ველში განთავსებული ფოტოსურათის „მოწონების“ რაოდენობითა და კონკრეტული ელექტრონული პროგრამით შემთხვევითობის პრინციპით გამოვლინდებოდა. დადგინდა, რომ მცირეწლოვანთა ფოტოსურათები, რომელთა ნაწილი შიშველი ბავშვების ვიზუალურ გამოსახულებას შეიცავდა, პოსტის მეშვეობით საჯაროდ იყო

⁶ „მეწარმეთა შესახებ“ საქართველოს კანონი, 875-Vრს-Xმპ, 02/08/2021, მუხლი 2, პუნქტი 2 და 3.

⁷ საქართველოს კანონი „საქართველოს საგადასახადო კოდექსი“, 3591, 17/19/2010, მუხლი 9, პუნქტი 1. სსიპ საქართველოს სტატისტიკის ეროვნული სამსახურის მიერ დამტკიცებულია საქართველოს ეროვნული კლასიფიკატორით გათვალისწინებული ეკონომიკური საქმიანობის სახეები, იხ. <https://www.geostat.ge/media/70150/NACE-Rev_2_GE_2023.pdf> [30.8.2025].

განთავსებული კონკურსის დასრულების შემდეგაც. პერსონალურ მონაცემთა დაცვის სამსახურმა მიიჩნია, რომ ვინაიდან ფიზიკური პირი ზემოაღნიშნულ საქმიანობას ინდივიდუალური მეწარმის ფორმით ახორციელებდა, მონაცემთა დამუშავების პროცესზე „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ კანონი გავრცელდებოდა, ხოლო, მიუხედავად იმისა, რომ ამავე ფიზიკური პირის მიერ გამოქვეყნებულ პოსტზე მცირეწლოვანთა ფოტოსურათებს მათი მშობლები/კანონიერი წარმომადგენლები ათავსებდნენ, აღნიშნული ფიზიკური პირი მიჩნეულ იქნა მონაცემთა დამუშავებისთვის პასუხისმგებელ პირად, ვინაიდან იგი ავტომატურად, ზემოთ დასახელებული გზით, კონკურსში მონაწილეთა ფოტოსურათებს თავისი სამეწარმეო საქმიანობის ფარგლებში აგროვებდა. მიუხედავად იმისა, რომ არასრულწლოვანთა ფოტოსურათები ინტერნეტსივრცეში მათი მშობლების/კანონიერი წარმომადგენლების ნება-სურვილით გავრცელდა, პერსონალურ მონაცემთა დაცვის სამსახურმა დამუშავებისთვის პასუხისმგებელ პირს მისცა შესასრულებლად სავალდებულო დავალება, არასრულწლოვანთა საუკეთესო ინტერესებიდან გამომდინარე, წაეშალა პოსტის კომენტარების ველში განთავსებული ფოტოსურათები კომენტარებთან ერთად, ხოლო იმავე ფორმატის კონკურსის ჩატარების შემთხვევაშიც, შესაბამისი მიზნის მიღწევის შემდეგ, შეესრულებინა ზემოაღნიშნული დავალება.⁸

საინტერესოა შემთხვევა, როდესაც პროფესიული საქმიანობის ფარგლებში მოქმედებს არა დამუშავებისთვის პასუხისმგებელი პირი, არამედ თავად მონაცემთა სუბიექტი და მონაცემების დამუშავება მის მიერ სამსახურებრივი საქმიანობის განხორციელებას უკავშირდება. ადამიანის უფლებათა ევროპულმა სასამართლომ განიხილა საქმე *“Toth and Crişan v. Romania”*,⁹ რომლის ფაქტობრივი გარემოებების თანახმად, 2016 წლის 8 აპრილს პოლიციის ოფიცრებმა (მომჩივნებმა) ს.ტ.-ს და მის დედას საყოფაცხოვრებო ნარჩენის გადაყრის წესების დარღვევის გამო ჯარიმა დააკისრეს. იმავე დღეს ს.ტ.-მ სოციალურ ქსელ “Facebook”-ის პირადი ანგარიშის გამოყენებით საჯარო ჯგუფში გამოაქვეყნა პოსტი, რომელსაც თან ახლდა მომჩივნების ფოტოსურათი, რომელიც შემთხვევის ადგილზე იყო გადაღებული. პოსტი აღწერდა მომხდარ შემთხვევას და მასში მითითებული იყო, რომ პოლიციელებმა დედა-შვილზე ბავშვის თანდასწრებით ფიზიკურად იძალადეს და მათ სიტყვიერი შეურაცხყოფა მიაყენეს. საჯარო ჯგუფში განთავსებულ პოსტს მოჰყვა ჯგუფის წევრების გამოხმაურება. პოსტზე განთავსებული კომენტარებით ფეისბუქმომხმარებლები მომჩივნებს შეურაცხმყოფელი სიტყვებით (მაგ., „ნაძირლები“, „იდიოტები“, „გიჟები“, „გაუნათლებლები“) მოიხსენიებდნენ. ზოგიერთმა მომხმარებელმა ამოიციწო პოლიციის ოფიცრების ვინაობა, ისინი მიუთითებდნენ მათ მიერ ადრე ჩადენილ მსგავს შემთხვევებზე. პოსტის კომენტარებში ს.ტ.-მ გაამჟღავნა ერთ-

⁸ პერსონალურ მონაცემთა დაცვის სამსახურის უფროსის 2025 წლის 1 აგვისტოს №გ-1/269/2025 გადაწყვეტილება (სამსახურიდან გამოთხოვილია საჯარო ინფორმაციის სახით).

⁹ Case of Toth and Crişan v. Romania, [2025] ECHR, App. No. 45430/19.

ერთი მომჩივნის სახელი და გვარი და აღნიშნა, რომ იგი მიზნად არ ისახავდა მათ ცილისწამებას.

მომჩივნებმა ადგილობრივ სასამართლოს არამატერიალური ზიანის ანაზღაურების და ს.ტ.-ს მიერ ადგილობრივ გაზეთებსა და საჯარო ჯგუფში ბოდიშის მოხდის დავალდებულების მოთხოვნით მიმართეს, ვინაიდან მომჩივნების ფოტოსურათი და ერთ-ერთი მათგანის სახელი და გვარი მათი თანხმობის გარეშე ს.ტ.-მ გაასაჯაროვა, რამაც სხვათა მიერ შეურაცხმყოფელი კომენტარების განთავსება და დამსაქმებლის მიერ მათდამი დისციპლინური წარმოების აღძვრა გამოიწვია. ეროვნულმა სასამართლოებმა მომჩივნების მოთხოვნა არ დააკმაყოფილეს და მიიჩნიეს, რომ პოსტი არ იყო ცილისწამებლური. იგი ს.ტ.-ს მიერ მოვლენის თავისებურ აღქმას გადმოსცემდა და წარმოადგენდა მისი გამოხატვის თავისუფლების უფლების რეალიზების საშუალებას — სოციალურ ქსელში საჯაროდ გაევრცელებინა ინფორმაცია მომხდარის თაობაზე მისი უკმაყოფილების შესახებ. ასევე, იგი ვერ იქნებოდა პასუხისმგებელი სხვათა მიერ განთავსებულ კომენტარებზე, რადგან მათი წაშლა ან განთავსების აკრძალვა არ შეეძლო. სასამართლოებმა ასევე განმარტეს, რომ მომჩივნების ფოტოსურათი და ერთ-ერთი მათგანის სახელი და გვარი საჯაროდ გავრცელა, თუმცა ისინი საჯარო პირები იყვნენ და ფოტოსურათში უხამსი ფორმით არ იყვნენ ასახული.

მომჩივნებმა ადამიანის უფლებათა ევროპულ სასამართლოს ადამიანის უფლებათა ევროპული კონვენციის მე-8 მუხლის სავარაუდო დარღვევის თაობაზე მიმართეს. სასამართლომ განმარტა, რომ ფოტოსურათის გამოქვეყნება პირადი ცხოვრების პატივისცემის უფლებაში უფრო არსებით ჩარევად მიიჩნევა, ვიდრე პირის სახელისა და გვარის გამჟღავნება. ამასთან, იმ შემთხვევაში, თუ ქმედება არ შედის პოლიტიკური ან საზოგადოებრივი დებატების სფეროში და გამოქვეყნებული ფოტოსურათი და პოსტის თანმხლები კომენტარები მხოლოდ პირის პირადი ცხოვრების დეტალებს ეხება, რომლის ერთადერთი მიზანია კონკრეტული მკითხველის ცნობისმოყვარეობის დაკმაყოფილება, გამოხატვის თავისუფლების უფლება ამ დროს უფრო ვიწრო ინტერპრეტაციას მოითხოვს. სასამართლოს განმარტებით, პირადი ცხოვრების პატივისცემის უფლებისა და გამოხატვის თავისუფლების უფლების დაბალანსების შესაბამისი კრიტერიუმებია: საზოგადოებრივი ინტერესის საკითხებში წვლილის შეტანა; „დაზარალებული“ პირის ცნობადობის ხარისხი; პირის წინარე ქცევა; ფოტოს გადაღების გარემოებები და გამოქვეყნებული ინფორმაციის შინაარსი, ფორმა და შედეგები. პოსტთან ერთად ფოტოსურათის განთავსება სასამართლომ გამართლებულად მიიჩნია, ვინაიდან აღნიშნული გზით ხდებოდა პოსტში მითითებული ინფორმაციის დადასტურება. სასამართლოს შეფასებით, საზოგადოებრივი ინტერესის საკითხზე დებატების შეზღუდვის შესაძლებლობა მცირეა. ეროვნული სასამართლოებისგან განსხვავებით, ევროსასამართლომ საჯარო პირებად არ მიიჩნია განმცხადებლები, თუმცა აღნიშნა, რომ მათი სტატუსისა და საქმიანობიდან გამომდინარე, მათდამი

დასაშვები კრიტიკის ფარგლები უფრო ფართო იყო. შესაბამისად, საზოგადოებას ჰქონდა უფლება, მიეღო ინფორმაცია იმ პროფესიის ადამიანების შესახებ, რომლებიც ხალხს ემსახურებოდნენ, ხოლო მომჩივნებს უნდა ჰქონოდათ მოლოდინი, რომ, მათი სტატუსისა და საჯარო ქცევის გათვალისწინებით, მათთვის ფოტოსურათის გადაღებისა და შემდგომი დამუშავების შესაძლებლობა არსებობდა. შესაბამისად, სასამართლომ ადამიანის უფლებათა დაცვის ევროპული კონვენციის მე-8 მუხლის დარღვევა არ დაადგინა.

4. პროფესიული და სამსახურებრივი მოვალეობის შესრულებასთან დაკავშირებული საქმიანობისას სოციალურ ქსელებში მონაცემთა დამუშავება

პირის პროფესიული ან სამსახურებრივი მოვალეობის შესრულებასთან დაკავშირებული მონაცემთა დამუშავება „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის მოქმედების სფეროში ექცევა.

პერსონალურ მონაცემთა დაცვის სამსახურმა განიხილა საქმე, რომელიც სოციალურ ქსელ „Facebook“-ზე ფიზიკურ პირთა მიმოწერის ამსახველი ვიდეოჩანაწერის გასაჯაროებას ეხებოდა. საქმის გარემოებების თანახმად, მონაცემთა სუბიექტმა ერთ-ერთ კომპოზიტორთან დადო შეთანხმება, რომლის მიხედვით, გარკვეული ანაზღაურების სანაცვლოდ, აღნიშნულ პირს მისთვის სიმღერა უნდა დაეწერა. მხარეთა შორის არსებული შეთანხმების პირობების დარღვევის გამო კომპოზიტორმა, როგორც დამუშავებისთვის პასუხისმგებელმა პირმა, სოციალურ ქსელ „Facebook“-ის პირად გვერდზე მასსა და განმცხადებელს შორის შემდგარი კომუნიკაციის ამსახველი ვიდეოჩანაწერი გამოაქვეყნა. მონაცემთა დამუშავებისთვის პასუხისმგებელი პირი განმარტავდა, რომ ვიდეოჩანაწერის გასაჯაროებით მიზნად ისახავდა განმცხადებლის თაღლითური საქმიანობის შესახებ საზოგადოების ინფორმირებას და კუთვნილი ჰონორარის მიღებას. პერსონალურ მონაცემთა დაცვის სამსახურმა მიიჩნია, რომ ზემოაღნიშნულ სოციალურ ქსელში მონაცემთა გასაჯაროება დამუშავებისთვის პასუხისმგებელი პირის პროფესიულ საქმიანობას უკავშირდებოდა. სამსახურმა დაადგინა, რომ დამუშავებისთვის პასუხისმგებელი პირის მიერ განხორციელებული ქმედება „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ კანონის მე-5 მუხლის პირველი პუნქტის „ი“ ქვეპუნქტით განსაზღვრულ „აუცილებლობის“ კრიტერიუმს არ აკმაყოფილებდა, ვინაიდან მას საკუთარი უფლების დაცვა მონაცემთა სუბიექტის უფლებაში ჩარევის გარეშე, მაგალითად, სასამართლოსთვის მიმართვის გზით შეეძლო, ხოლო მესამე პირთა კანონიერი ინტერესის დაცვა და დამკვეთის მხრიდან ვალდებულების შეუსრულებლობის პრევენცია ხელშეკრულების დადებითა და მასში შესაბამისი პირობების ასახვით შეიძლებოდა. კანონის 67-ე მუხლის საფუძველზე სამსახურმა დამუშავებისთვის პასუხისმგებელ პირს ადმინისტრაციული პასუხისმგებლობა

დააკისრა და განმცხადებლის პერსონალური მონაცემების შემცველი ვიდეოჩანაწერის ფეისბუქგვერდიდან წაშლა დაავალა.¹⁰

პერსონალურ მონაცემთა დაცვის სამსახურმა პროფესიული საქმიანობის ფარგლებში მონაცემთა დამუშავებად შეაფასა უძრავი ქონების აგენტის მიერ კლიენტის მონაცემების სოციალურ ქსელ “Facebook“-ის ერთ-ერთ დახურულ ჯგუფში (რომელიც 128 000-ამდე წევრისგან შედგებოდა) გამოქვეყნება. უძრავი ქონების აგენტი, როგორც დამუშავებისთვის პასუხისმგებელი პირი, განმარტავდა, რომ განმცხადებელთან საქმიანი ურთიერთობის შესახებ ინფორმაცია და საკომუნიკაციო პლატფორმა “WhatsApp“-იდან მოპოვებული მონაცემთა სუბიექტის სახელი, გვარი, სატელეფონო ნომერი და ფოტოსურათი არაკეთილსინდისიერი კლიენტის შესახებ მისი კოლეგების ინფორმირების მიზნით გაასაჯაროვა. სამსახურმა დაადგინა, რომ გამჟღავნებული მონაცემები მოპოვებულ იქნა კლიენტთან პროფესიული ურთიერთობის ფარგლებში, თუმცა აღნიშნული არ მიიჩნია პროფესიულ საიდუმლოებად, ვინაიდან მხარეთა შორის არ არსებობდა შეთანხმება კონფიდენციალობის თაობაზე. ამასთან, ვინაიდან მონაცემთა დამუშავების სამართლებრივ საფუძველს დამუშავებისთვის პასუხისმგებელი პირი ვერ ასაბუთებდა და აღნიშნული არც საქმის შესწავლის ფარგლებში გამოიკვეთა, უძრავი ქონების აგენტი სამსახურმა კანონის მე-5 მუხლის მოთხოვნათა დარღვევის გამო სამართალდარღვევად ცნო.¹¹

პერსონალურ მონაცემთა დაცვის სამსახურის მიერ შესწავლილი ერთ-ერთი საქმის გარემოებების თანახმად, სოციალურ ქსელ “Facebook“-ის დახურულ ჯგუფში განმცხადებლის სახელისა და გვარის შემცველი ანონიმური პოსტი განთავსდა, რომლის კომენტარების ველში ერთ-ერთი კომპანიის თანამშრომელმა პოსტში მითითებული ფაქტის დამაზუსტებელი ინფორმაცია გაავრცელა. პოსტისა და კომენტარის მიხედვით, განმცხადებელი კომპანიაში მომხდარი ფაქტის მთავარ ფიგურანტად სახელდებოდა. სამსახურმა ანონიმური პოსტისგან დამოუკიდებლად შეაფასა დამუშავებისთვის პასუხისმგებელი პირის მიერ განთავსებული კომენტარით განმცხადებლის მონაცემების დამუშავება, რითაც პოსტში მითითებული ინფორმაციის დადასტურება/დაზუსტება ხდებოდა. საქმის შესწავლის შედეგად დადგინდა, რომ დამუშავებისთვის პასუხისმგებელი პირი კომპანიის უსაფრთხოების სამსახურის უფროსის პოზიციაზე იყო დასაქმებული და მასთან დადებული შრომითი ხელშეკრულება კონფიდენციალობის დაცვის ვალდებულების შესახებ რეგულაციას მოიცავდა. კომპანია და დამუშავებისთვის პასუხისმგებელი პირი განმარტავდნენ, რომ კომენტარის დაფიქსირებისას თანამშრომელი კომპანიის დავალებით არ მოქმედებდა და საქმის

¹⁰ პერსონალურ მონაცემთა დაცვის სამსახურის უფროსის 2025 წლის 3 ივნისის №გ-1/183/2025 გადაწყვეტილება (სამსახურიდან გამოთხოვილია საჯარო ინფორმაციის სახით).

¹¹ პერსონალურ მონაცემთა დაცვის სამსახურის უფროსის მოვალეობის შემსრულებლის, სამსახურის უფროსის პირველი მოადგილის 2024 წლის 19 დეკემბრის №გ-1/374/2024 გადაწყვეტილება (სამსახურიდან გამოთხოვილია საჯარო ინფორმაციის სახით).

გარემოებები მის მიერ სამსახურებრივი უფლებამოსილების დროს მიღებული ინფორმაციის გამჟღავნებას არ მიუთითებდა. ამასთან, დამუშავებისთვის პასუხისმგებელი პირი მის მიერ მონაცემთა დამუშავების საფუძველს არ ასახელებდა. მიუხედავად ამისა, სამსახურმა დაადგინა, რომ განმცხადებლის მონაცემთა გასაჯაროების გზით დამუშავებისას არ არსებობდა შესაბამისი სამართლებრივი საფუძველი და კომპანიის თანამშრომელს კანონის 67-ე მუხლით გათვალისწინებული ადმინისტრაციული სახდელი დააკისრა.¹²

5. მონაცემთა დამუშავება აშკარა პირადი მიზნით და ოჯახური საქმიანობის ფარგლებში

ფიზიკური პირის მიერ აშკარა პირადი მიზნით ან/და ოჯახური საქმიანობის ფარგლებში მონაცემთა დამუშავება, როგორც პერსონალურ მონაცემთა დაცვის კანონმდებლობის მოქმედების სფეროდან გამონაკლისი, ჯერ კიდევ ევროკავშირის 1995 წლის 24 ოქტომბრის 95/46/EC დირექტივით იყო გათვალისწინებული.¹³ აღნიშნული დირექტივის გაუქმების შემდეგ გამონაკლისი აისახა ევროკავშირის „მონაცემთა დაცვის ძირითად რეგულაციაში“ („GDPR“).¹⁴ ევროპული კანონმდებლობის მსგავს ჩანაწერს შეიცავს „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონი და ადგენს, რომ კანონის მოქმედება არ ვრცელდება ფიზიკური პირის მიერ აშკარად პირადი მიზნით ან/და ოჯახური საქმიანობის ფარგლებში მონაცემთა დამუშავებაზე, რომელიც დაკავშირებული არ არის მის სამეწარმეო ან/და ეკონომიკურ, პროფესიულ საქმიანობასთან ან სამსახურებრივი მოვალეობის შესრულებასთან. პირადი მიზნით ან/და ოჯახური საქმიანობის ფარგლებში მონაცემთა დამუშავება შეიძლება მოიცავდეს, მათ შორის, მიმოწერას, მისამართების დამუშავებას, ინტერნეტაქტიუობას (მათ შორის, სოციალურ ქსელში), რომელიც ამ საქმიანობის ფარგლებში ხორციელდება.¹⁵

„ინტერნეტსივრცეში პოსტის განთავსებისას პირმა უნდა გაიაზროს, რომ იგი კარგავს კონტროლს საკუთარ ფოტოსურათზე, ჩანაწერებსა ან/და სხვა პერსონალურ მონაცემებზე“.¹⁶ დღესდღეობით სოციალური ქსელების მეშვეობით პერსონალურ მონაცემთა დამუშავება საინფორმაციო ტექნოლოგიების განვითარების კვალდაკვალ სულ უფრო მეტად ფართო მასშტაბს იღებს. ფიზიკური პირები მონაცემთა დამუშავების არაერთი პროცესის ინიციატორები არიან. შეუძლებელია, რომ ონლაინ სივრცეში

¹² პერსონალურ მონაცემთა დაცვის სამსახურის უფროსის 2024 წლის 24 ოქტომბრის №გ-1/307/2024 გადაწყვეტილება (სამსახურიდან გამოთხოვილია საჯარო ინფორმაციის სახით).

¹³ ევროკავშირის 1995 წლის 24 ოქტომბრის 95/46/EC დირექტივა, OJ L 281, 23/11/1995, მუხლი 3. იხ.: <<https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/1995/46/oj/eng>> [18.9.2025].

¹⁴ ევროკავშირის „მონაცემთა დაცვის ძირითადი რეგულაცია“, OJ L 119, 4/5/2016, პრეამბულა, პუნქტი 18, იხ.: <<https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj/eng>> [18.9.2025].

¹⁵ „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონი, 3144-XIმს-Xმპ, 14/06/2023, მუხლი 2, პუნქტი 2, ქვეპუნქტი „ა“.

¹⁶ Yekaterina Macuka, Director of DVI, interview with “LSM”, <<https://shorturl.at/pKZIH>> [14.9.2025].

მონაცემთა გამოქვეყნების ყველა შემთხვევა უპირობოდ შეიზღუდოს და მიჩნეულ იქნას პერსონალურ მონაცემთა დაცვის კანონმდებლობის დარღვევად. იმ შემთხვევაში, თუ ფიზიკური პირის მიერ სოციალურ ქსელებში მონაცემთა გამჟღავნება მისი სამეწარმეო/კომერციული ან პროფესიული/სამსახურებრივი საქმიანობიდან გამომდინარეობს, „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის შესაბამისად, საზედამხედველო ორგანო შეაფასებს მონაცემთა დამუშავების კანონიერებას. სხვა შემთხვევაში, რამდენად „აუცილებელია“ დამუშავებისთვის პასუხისმგებელი პირის ლეგიტიმური მიზნის განხორციელება, უნდა შეფასდეს ინდივიდუალურად, სხვადასხვა კრიტერიუმზე დაყრდნობით.

პერსონალურ მონაცემთა დაცვის სამსახურის მიერ განხილული ერთ-ერთი საქმის გარემოებების თანახმად, პაციენტი კლინიკაში სამედიცინო მომსახურების მიღების მიზნით იმყოფებოდა. კლინიკის მიერ გაწეული მომსახურებით უკმაყოფილომ სამედიცინო პერსონალს ფოტოსურათები გადაუღო და “Google Reviews“-ს გვერდზე საჯაროდ განათავსა ნეგატიური შინაარსის კომენტართან ერთად. სამსახურმა დაადგინა, რომ პირმა ინტერნეტსივრცეში პერსონალური მონაცემები კლინიკის მიერ გაწეული მომსახურების მიმართ საკუთარი აზრის, დამოკიდებულებისა და შეფასების საჯაროდ გამოხატვის მიზნით გაავრცელა, ხოლო მონაცემები არ დამუშავებულა სამეწარმეო/ეკონომიკური ან/და პროფესიული/სამსახურებრივი საქმიანობის ფარგლებში. სამსახურმა ასევე განმარტა, რომ, სავარაუდოდ, წინამდებარე შემთხვევაზე ვრცელდებოდა ცილისწამებისა და ღირსების შელახვის მარეგულირებელი ნორმები.¹⁷ საქართველოს სამოქალაქო კოდექსი იცავს პირად არაქონებრივ უფლებებს, რაც მოიცავს ასევე სოციალური ქსელის მეშვეობით გავრცელებულ ინფორმაციას.¹⁸ „სოციალური ქსელის მეშვეობით პირის მიერ გავრცელებული ინფორმაცია, გამოთქმული აზრი, დაფიქსირებული მონაცემები შესაძლოა სხვათა უფლებებს არღვევდეს“.¹⁹

სხვისი პერსონალური მონაცემების სოციალურ ქსელებში გასაჯაროება, ყველა მომხმარებლისთვის ხელმისაწვდომობის უზრუნველყოფა არ წარმოადგენს პირადი მიზნით ან/და ოჯახური საქმიანობის ფარგლებში მონაცემთა დამუშავებას. მაგალითად, ზემოთ აღნიშნული გამონაკლისი მიემართება სოციალური ქსელების მეშვეობით მიმოწერას ახლო მეგობრებისთვის, ოჯახის წევრებისთვის მონაცემთა გაზიარებას, რის შედეგად სხვა პირთა მონაცემები არ ხდება ხელმისაწვდომი სოციალური ქსელის ყველა

¹⁷ პერსონალურ მონაცემთა დაცვის სამსახურის საჯარო ინფორმაციის ხელმისაწვდომობის უზრუნველყოფაზე პასუხისმგებელი პირის 2025 წლის 17 სექტემბრის №PDPS 3 25 00015900 კორესპონდენცია (სამსახურიდან გამოთხოვილია საჯარო ინფორმაციის სახით).

¹⁸ „საქართველოს სამოქალაქო კოდექსი“, 786, 26/06/1997, მუხლი 18.

¹⁹ სამოქალაქო კოდექსის კომენტარი, წიგნი I, სამოქალაქო კოდექსის ზოგადი დებულებები, თბილისი, 2017, გვ. 112, იხ.: <https://lawlibrary.info/ge/books/giz2017-ge-civil_code_comm_I_Book.pdf> [20.9.2025].

მომხმარებლისთვის. გამონაკლისის მოქმედების მიზნებისათვის აუცილებელია მონაცემთა მიმღებთა რაოდენობის დადგენა. შესაბამისად, ფიზიკური პირის მიერ მონაცემთა გასაჯაროება, მიუხედავად იმისა მოქმედებდა თუ არა იგი კომერციული ან პროფესიული საქმიანობის ფარგლებში, იმთავითვე გამორიცხავს მისი მხრიდან პირადი მიზნით ან/და ოჯახური საქმიანობისას მონაცემთა დამუშავებას და საზედამხედველო ორგანოს აქვს შესაძლებლობა, შეისწავლოს მონაცემთა დამუშავების კანონიერება. თუმცა, ამავე ორგანოს მანდატიდან გამომდინარე, იმ შემთხვევაში, თუ გამოიკვეთება დამუშავებისთვის პასუხისმგებელი ფიზიკური პირის მიერ, მაგალითად, მისი გამოხატვის თავისუფლების უფლებით აშკარა სარგებლობის შემთხვევა, საზედამხედველო ორგანოს უნდა ჰქონდეს შესაძლებლობა, უარი თქვას განცხადების/საჩივრის განხილვაზე. ზემოაღნიშნულ შემთხვევაში მხარემ უფლების დაცვის მიზნით უნდა მიმართოს სასამართლოს და მოითხოვოს საკუთარი პატივის, ღირსების, პირადი ცხოვრების საიდუმლოების, პირადი ხელშეუხებლობის ან საქმიანი რეპუტაციის დაცვა შელახვისაგან, რასაც უმეტეს შემთხვევაში დაუპირისპირდება მეორე მხარის სიტყვისა და გამოხატვის თავისუფლების უფლება.

შეფასება იმისა, გაცდა თუ არა პირი მისი გამოხატვის თავისუფლების უფლების ფარგლებს, არ წარმოადგენს საზედამხედველო ორგანოს კომპეტენციას. აღნიშნული საკითხი განიხილა ისლანდიის მონაცემთა დაცვის საზედამხედველო ორგანომ, რომელმაც უარი თქვა, შეესწავლა არასრულწლოვნის ფოტოსურათების სოციალურ ქსელ “Facebook”-ზე გამოქვეყნების კანონიერება. საქმის გარემოებების თანახმად, ბავშვის მშობლებს შორის არსებობდა დავა მეურვეობის საკითხებთან დაკავშირებით. ერთ-ერთმა მშობელმა და მესამე პირმა (სოციალური ქსელის მომხმარებელმა) ამავე პლატფორმაზე მოზარდის ფოტოსურათები მეორე მშობლის მიმართ ცილისმწამებლურ კომენტარებთან ერთად განათავსეს. საზედამხედველო ორგანომ მიიჩნია, რომ ბავშვი იდენტიფიცირებადი იყო ფოტოსურათების მეშვეობით და “GDPR”-ის მიხედვით, სახეზე იყო მონაცემთა დამუშავება ფოტოსურათისა და თანმხლები კომენტარის გამოქვეყნების გზით. საზედამხედველო ორგანომ დაადგინა, რომ აღნიშნული შემთხვევა არ ექცეოდა პირადი მიზნით ან ოჯახური საქმიანობის ფარგლებში მონაცემთა დამუშავების ჭრილში. ამ მხრივ განიმარტა, რომ გამონაკლისი ვრცელდებოდა მხოლოდ სოციალური ქსელის დახურულ ანგარიშებზე, რომელთა მეშვეობით გავრცელებული პოსტი ხელმისაწვდომი იქნებოდა პირთა შეზღუდული წრისთვის და არა ფართო საზოგადოებისთვის. დადგინდა, რომ ბავშვის მონაცემები ხელმისაწვდომი იყო სოციალურ ქსელ “Facebook”-ის ყველა მომხმარებლისთვის, რაიმე კონკრეტული შეზღუდვის გარეშე. ამდენად, სახეზე არ იყო პირადი მიზნით/ოჯახური საქმიანობის ფარგლებში მონაცემთა დამუშავება და “GDPR”-ის მოქმედება ამ შემთხვევაზე გავრცელდა. საზედამხედველო ორგანომ მიიჩნია, რომ მშობელმა, რომელმაც გამოაქვეყნა ბავშვის მონაცემები, ისარგებლა გამოხატვის თავისუფლების უფლებით,

კერძოდ, საზოგადოებას აცნობა თავისი რთული მდგომარეობის შესახებ, რაც დაკავშირებული იყო ბავშვის მეურვეობის საკითხთან. საზედამხედველო ორგანომ იმ მოტივით, რომ მას არ ჰქონდა უფლება გამოეტანა გადაწყვეტილება სხვა პირთა კონსტიტუციით გარანტირებული გამოხატვის თავისუფლების უფლების შეზღუდვის საკითხზე, მიიჩნია, რომ ზემოაღნიშნული შემთხვევა სასამართლოს განსახილველი იყო. შესაბამისად, უარყო საჩივარი ერთ-ერთი მშობლისა და მესამე პირის მიერ სოციალურ ქსელში ბავშვის მონაცემის დამუშავების თაობაზე.²⁰

პერსონალურ მონაცემთა დაცვის სამსახურმა აშკარა პირადი მიზნით მონაცემთა დამუშავებად არ მიიჩნია ფიზიკური პირის მიერ სოციალურ ქსელ “Facebook”-ზე ვიდეოჩანაწერის გამოქვეყნების გზით სხვა პირის პერსონალურ მონაცემთა დამუშავება. საქმის გარემოებების თანახმად, ფიზიკურმა პირმა ერთ-ერთი კომპანიის საკურიერო მომსახურებით ისარგებლა და საკვები პროდუქტი ადგილზე მიტანის სერვისით შეუკვეთა. შეკვეთის დაგვიანებით მიტანის გამო კომპანიის მომსახურებით უკმაყოფილო მომხმარებელმა მის მიღებაზე უარი განაცხადა და პრეტენზიის დაფიქსირების მიზნით ვიდეორგოლი ჩაწერა, რომელიც კურიერის ვიზუალურ გამოსახულებას შეიცავდა. დამუშავებისთვის პასუხისმგებელმა პირმა ვიდეორგოლი საკუთარ ფეისბუქგვერდზე საჯაროდ ხელმისაწვდომი ფორმით განათავსა. იგი განმარტავდა, რომ ვიდეოჩანაწერის შექმნისა და საჯაროდ ხელმისაწვდომი ფორმით განთავსების მიზანს წარმოადგენდა კომპანიის მიმართ პრეტენზიის დაფიქსირება და არა უშუალოდ კურიერისთვის შეურაცხყოფის მიყენება. სამსახურმა განმარტა, რომ ქმედება აშკარად პირადი ან ოჯახური საქმიანობის ფარგლებში განხორციელებულად ვერ მიიჩნევა, როდესაც მისი მიზანი შეგროვებული მონაცემების პირთა შეუზღუდავი რაოდენობისთვის ხელმისაწვდომობაა. ამასთან, გამონაკლისი ვერ გავრცელდება იმ შემთხვევაში, როცა კონკრეტული ქმედება/საქმიანობა, თუნდაც ნაწილობრივ, საჯარო სივრცეს მიემართება და პასუხისმგებელი პირის პირადი და ოჯახური საქმიანობის ფარგლებს სცდება. გადაწყვეტილებით დადგინდა, რომ სოციალური ქსელის გამოყენება და ონლაინ აქტივობები პირადი ან ოჯახური საქმიანობის კონტექსტში ექცევა, თუმცა აღნიშნული რელევანტურია მხოლოდ იმ შემთხვევაში, როდესაც მონაცემთა გაცვლა ხდება დახურულ ჯგუფებში, მომხმარებელთა პროფესიულ ან ეკონომიკურ საქმიანობასთან ყოველგვარი კავშირის გარეშე, ხოლო ასეთი სერვისების ექსკლუზიურად პირადი გამოყენება გამონაკლისის ფარგლებში ექცევა იმ პირობით, რომ მას თან არ უნდა ახლდეს პერსონალური მონაცემების ინტერნეტში შეუზღუდავად გამოქვეყნება. სამსახურმა შეაფასა დამუშავებისთვის პასუხისმგებელი პირის მნიშვნელოვანი ლეგიტიმური ინტერესის არსებობა და მის დასაცავად მონაცემთა დამუშავების აუცილებლობა (მონაცემთა დამუშავება

²⁰ ისლანდიის პერსონალურ მონაცემთა დაცვის საზედამხედველო ორგანოს 2021 წლის 17 ნოემბრის №2020010552 გადაწყვეტილება, <[https://gdprhub.eu/index.php?title=Pers%C3%B3nuvernd_\(Iceland\)_-_no._2020010552](https://gdprhub.eu/index.php?title=Pers%C3%B3nuvernd_(Iceland)_-_no._2020010552)> [30.8.2025].

აუცილებელია, როდესაც არ არსებობს მნიშვნელოვანი ლეგიტიმური ინტერესის დაცვის სხვა, უფრო მსუბუქი საშუალება). დამუშავებისთვის პასუხისმგებელმა პირმა საკუთარ პირად ფეისბუქგვერდზე განთავსებულ ვიდეოჩანაწერში ასახული პირის პერსონალური მონაცემების საჯაროდ ხელმისაწვდომი ფორმით განთავსების სამართლებრივი საფუძველი ვერ დაასაბუთა. სამსახურმა განმარტა, რომ მას შესაძლებლობა ჰქონდა, კომპანიის მიმართ უკმაყოფილების გამოხატვის ისეთი ალტერნატიული საშუალება გამოეყენებინა, რომელიც ვიდეოჩანაწერზე ასახული პირის პერსონალური მონაცემების დაცვის უფლებაში ნაკლებ ჩარევას გამოიწვევდა. მაგალითად, ზემოაღნიშნული ვიდეოჩანაწერი პირად ფეისბუქგვერდზე, თუმცა პირთა შეზღუდული წრისთვის ხელმისაწვდომი ფორმით ან დახურულ ჯგუფში განთავსებინა ან/და კომპანიისთვის პრეტენზიის დაფიქსირების მიზნით წერილობითი კორესპონდენციით მიემართა. აღნიშნულ შემთხვევაზე სამსახურმა კანონის მე-5 მუხლის (დამუშავების სამართლებრივი საფუძველი) დარღვევა დაადგინა.²¹

ზემოთ მოხმობილი განმარტებებიდან გამომდინარე, ცხადია, რომ აშკარა პირადი მიზნით ან/და ოჯახური საქმიანობის ფარგლებში მონაცემთა დამუშავება არ არის სახეზე, როდესაც პერსონალური მონაცემები ხელმისაწვდომი ხდება პირთა განუსაზღვრელი წრისთვის.²² მაგალითად, სოციალურ ქსელში ფიზიკური პირის მიერ მონაცემთა სუბიექტის ჯანმრთელობის შესახებ მონაცემის გამოქვეყნება, მიუხედავად მისი საქმიანობის ფარგლებისა, მოექცევა კანონის მოქმედების ქვეშ და საზედამხედველო ორგანო შეაფასებს, არსებობდა თუ არა ზემოაღნიშნული გზით მონაცემთა დამუშავების სამართლებრივი საფუძველი. საზედამხედველო ორგანოს ცალკეულ შემთხვევაში ასევე მართებს იმის შეფასება, საკითხი სრულად ხომ არ უკავშირდება დამუშავებისთვის პასუხისმგებელი პირის მიერ გამოხატვის თავისუფლების უფლებით სარგებლობას. მაგალითად, ამ შემთხვევაში გასათვალისწინებელია დამუშავების სოციალური ასპექტი, მხარეთა შორის წინარე ურთიერთობა, პერსონალურ მონაცემთა დამუშავების ფაქტისა და მხარეთა შორის არსებული სასამართლო დავის ურთიერთკავშირი და ა.შ.

ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, პერსონალურ მონაცემთა დაცვის სამართალში ჩამოყალიბებული მიდგომების გათვალისწინებით, შესაძლებელია რამდენიმე კრიტერიუმის გამოყოფა, რომლებიც საზედამხედველო ორგანოებს საკითხის სწორად შეფასებაში დაეხმარებათ.²³

²¹ პერსონალურ მონაცემთა დაცვის სამსახურის უფროსის 2025 წლის 23 სექტემბრის №გ-1/355/2025 გადაწყვეტილება (სამსახურიდან გამოთხოვილია საჯარო ინფორმაციის სახით).

²² ევროკავშირის მართლმსაჯულების სასამართლოს განმარტებით, თუ ფიზიკური პირის მიზანია შეგროვებული მონაცემების პირთა შეზღუდული წრისთვის ხელმისაწვდომობის უზრუნველყოფა, მაშინ სახეზე არ არის აშკარა პირადი მიზნით მონაცემთა დამუშავების შემთხვევა, იხ.: <[https://gdprhub.eu/index.php?title=Article_2_GDPR#\(c\)_Processing_by_a_natural_person_in_the_course_of_purely_personal_or_household_activity](https://gdprhub.eu/index.php?title=Article_2_GDPR#(c)_Processing_by_a_natural_person_in_the_course_of_purely_personal_or_household_activity)> [19.9.2025].

²³ იხ.: <[https://gdprhub.eu/index.php?title=Article_2_GDPR#\(c\)_Processing_by_a_natural_person_in_the_course_of_purely_personal_or_household_activity](https://gdprhub.eu/index.php?title=Article_2_GDPR#(c)_Processing_by_a_natural_person_in_the_course_of_purely_personal_or_household_activity)> [19.9.2025].

საზედამხედველო ორგანოებმა ფიზიკური პირის მიერ პირადი ან/და ოჯახური საქმიანობის ფარგლებში მონაცემთა დამუშავების შემთხვევის არსებობა უნდა დაადგინონ შემდეგი კრიტერიუმების გამოყენებით:

- **მონაცემთა დამუშავების სივრცე** - სოციალურ ქსელებში პირთა განუსაზღვრელი წრისთვის მონაცემთა გაზიარება არ არის პირადი მიზნით მონაცემთა დამუშავება;
- **დამუშავების სოციალური ასპექტი** - გასათვალისწინებელია გარემო, რომელშიც ფიზიკური პირი პერსონალურ მონაცემებს ამაუშავებს, ასევე - მონაცემთა სუბიექტები და პირთა წრე, რომელთათვისაც ხელმისაწვდომია გავრცელებული მონაცემები;
- **მონაცემთა დამუშავების აუცილებლობა** - დამუშავება უნდა იყოს აუცილებელი ფიზიკური პირის ლეგიტიმური მიზნის მისაღწევად (მაგ., გამოხატვის თავისუფლების უფლებით სარგებლობის შემთხვევაში);
- **ფიზიკური პირის საქმიანობის სფერო** - ეკონომიკური/სამეწარმეო ან პროფესიული/სამსახურებრივი საქმიანობის ფარგლებში მონაცემთა დამუშავება არ მიიჩნევა პირადი მიზნით დეტერმინირებულ მონაცემთა დამუშავების შემთხვევად.

6. დასკვნა

ინფორმაციული ტექნოლოგიების განვითარებამ უამრავ შესაძლებლობასთან ერთად წარმოშვა რისკები, რომლებიც განსაკუთრებით პირადი ავტონომიის, პირადი ცხოვრების უფლების ეფექტიანად სარგებლობის რეალიზების ხელშეშლას მიემართება. ინტერნეტსივრცეში მონაცემთა დამუშავება სულ უფრო მეტად ფართო მასშტაბს იღებს. სოციალური ქსელის მომხმარებლები ხშირად აზიარებენ საკუთარ პერსონალურ მონაცემებს ფართო აუდიტორიის წინაშე და არ ფიქრობენ საფრთხეებზე, რომლებიც აღნიშნულ მონაცემთა სხვა პირების მიერ დამუშავებას შეიძლება მოჰყვეს. სოციალურ ქსელებში საკუთარი მონაცემების გაზიარება დღეს აქტუალურად ითვლება, თუმცა მომავლის პერსპექტივიდან შესაძლოა აღნიშნული უხერხულადაც კი მიიჩნეოდეს. „ინტერნეტსივრცეში რთული, მტკივნეული და ზოგჯერ შეუძლებელიც კია წაშალო საკუთარი პერსონალური მონაცემი“.²⁴

პერსონალური მონაცემების გასაჯაროებისას მონაცემთა სუბიექტებს მართებთ მაქსიმალური სიფრთხილე, ვინაიდან მათი შემდგომი უნებართვო და არასასურველი დამუშავება, შესაძლოა იყოს „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ კანონთან თავსებადი, ვინაიდან მონაცემთა დაცვის კანონმდებლობა დამუშავებისთვის პასუხისმგებელ პირს ანიჭებს უფლებას,

²⁴ იხ.: <<https://www.facebook.com/photo/?fbid=1094114552832861&set=a.181886710722321>> [14.9.2025].

დაამუშაოს პერსონალური მონაცემები, მაგალითად, იმ შემთხვევაში თუ მონაცემთა სუბიექტმა ისინი თავად გახადა საზოგადოებისთვის ხელმისაწვდომი.

პირადი და ოჯახური ცხოვრების, პირადი სივრცისა და კომუნიკაციის ხელშეუხებლობის უფლებები არ არის აბსოლუტური ხასიათის და ამ უფლებათა შეზღუდვა შესაძლებელია, მაგალითად, კანონის საფუძველზე ან სხვათა უფლებების დასაცავად. დემოკრატიული საზოგადოების არსებობის პირობებში ადამიანის უფლებათა კონკურენტულობისასიათიდან გამომდინარე, აუცილებელია სამართლიანი ბალანსის დაცვა უფლებათა შორის და ერთი სუბიექტის ინტერესის დაცვა მეორე პირის ინტერესის ხელყოფის ხარჯზე გაუმართლებელია. შეიძლება ითქვას, რომ პერსონალურ მონაცემთა დაცვის კანონმდებლობის მოქმედების ფარგლების შეზღუდვა ფიზიკური პირის მიერ აშკარად პირადი ან/და ოჯახური საქმიანობის ფარგლებში მონაცემთა დამუშავების შემთხვევებზე გამომდინარეობს სწორედ სხვა უფლებათა მიმართ სამართლიანი ბალანსის დაცვის უზრუნველყოფის მიზნიდან. კანონმდებელმა პირადი მიზნით ან/და ოჯახური საქმიანობის ფარგლებში მონაცემთა დამუშავებად არ მიიჩნია სამეწარმეო ან/და ეკონომიკური, პროფესიული საქმიანობიდან ან სამსახურებრივი მოვალეობის შესრულებიდან გამომდინარე მონაცემთა დამუშავება. ასევე, ფიზიკური პირის საქმიანობის სფეროს მიუხედავად, მონაცემთა დაცვის ეროვნული თუ საერთაშორისო პრაქტიკა ადასტურებს, რომ სოციალურ ქსელებში დამუშავებისთვის პასუხისმგებელი ფიზიკური პირის მიერ სხვა პირთა პერსონალური მონაცემების გასაჯაროება არ მიიჩნევა აშკარა პირადი მიზნით მონაცემთა დამუშავებად და მისი კანონიერება პერსონალურ მონაცემთა დაცვის კანონმდებლობის შესაბამისად უნდა შეფასდეს. მნიშვნელოვანია აღინიშნოს, რომ ფიზიკური პირის მიერ სოციალურ ქსელებში მონაცემთა სუბიექტის პერსონალური მონაცემების გამქდავნების გზით დამუშავება, მიუხედავად იმისა, რომ ხშირ შემთხვევაში ექცევა პერსონალურ მონაცემთა დაცვის კანონმდებლობის მოქმედების სფეროში, იმთავითვე არ გულისხმობს ქმედების უკანონობას, ვინაიდან შესაძლოა სახეზე იყოს მონაცემთა დამუშავების „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონით გათვალისწინებული სამართლებრივი საფუძვლები.

ბიბლიოგრაფია:

1. „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონი, 3144-XIმს-Xმპ, 14/06/2023.
2. „საქართველოს სამოქალაქო კოდექსი“, 786, 26/06/1997.
3. „მეწარმეთა შესახებ“ საქართველოს კანონი, 875-Vრს-Xმპ, 02/08/2021.
4. საქართველოს კანონი „საქართველოს საგადასახადო კოდექსი“, 3591, 17/19/2010.
5. „საჯარო რეესტრის შესახებ“ საქართველოს კანონი, 820, 19/12/2008.
6. სამოქალაქო კოდექსის კომენტარი, წიგნი I, სამოქალაქო კოდექსის ზოგადი დებულებები, თბილისი, 2017, 112.
7. პერსონალურ მონაცემთა დაცვის სამსახურის უფროსის 2025 წლის 23 სექტემბრის №გ-1/355/2025 გადაწყვეტილება (სამსახურიდან გამოთხოვილია საჯარო ინფორმაციის სახით).
8. პერსონალურ მონაცემთა დაცვის სამსახურის უფროსის 2025 წლის 1 აგვისტოს №გ-1/269/2025 გადაწყვეტილება (სამსახურიდან გამოთხოვილია საჯარო ინფორმაციის სახით).
9. პერსონალურ მონაცემთა დაცვის სამსახურის უფროსის 2025 წლის 23 ივლისის №გ-1/259/2025 გადაწყვეტილება (სამსახურიდან გამოთხოვილია საჯარო ინფორმაციის სახით).
10. პერსონალურ მონაცემთა დაცვის სამსახურის უფროსის 2025 წლის 3 ივნისის №გ-1/183/2025 გადაწყვეტილება (სამსახურიდან გამოთხოვილია საჯარო ინფორმაციის სახით).
11. პერსონალურ მონაცემთა დაცვის სამსახურის უფროსის 2025 წლის 3 აპრილის №გ-1/107/2025 გადაწყვეტილება (სამსახურიდან გამოთხოვილია საჯარო ინფორმაციის სახით).
12. პერსონალურ მონაცემთა დაცვის სამსახურის უფროსის მოვალეობის შემსრულებლის, სამსახურის უფროსის პირველი მოადგილის 2024 წლის 19 დეკემბრის №გ-1/374/2024 გადაწყვეტილება (სამსახურიდან გამოთხოვილია საჯარო ინფორმაციის სახით).
13. პერსონალურ მონაცემთა დაცვის სამსახურის უფროსის 2024 წლის 24 ოქტომბრის №გ-1/307/2024 გადაწყვეტილება (სამსახურიდან გამოთხოვილია საჯარო ინფორმაციის სახით).
14. პერსონალურ მონაცემთა დაცვის სამსახურის საჯარო ინფორმაციის ხელმისაწვდომობის უზრუნველყოფაზე პასუხისმგებელი პირის 2025 წლის 17 სექტემბრის №PDPDS 3 25 00015900 კორექსონდენცია (სამსახურიდან გამოთხოვილია საჯარო ინფორმაციის სახით).
15. Regulation (EU) 2016/679 of the European Parliament and of the Council of 27 April 2016 on the Protection of Natural Persons with Regard to the Processing of Personal Data and on the Free Movement of Such Data, and Repealing Directive 95/46/EC (General Data Protection Regulation), OJ L 119, 4/5/2016.

16. Directive 95/46/EC of the European Parliament and of the Council of 24 October 1995 on the protection of individuals with regard to the processing of personal data and on the free movement of such data, OJ L 281, 23/11/1995.
17. *Case of Toth and Crişan v. Romania*, [2025] ECHR, App. No. 45430/19.
18. Persónuvernd (Iceland) - no. 2020010552 [17.11.2021] ([https://gdprhub.eu/index.php?title=Pers%C3%B3nuvernd_\(Iceland\)_-_no._2020010552](https://gdprhub.eu/index.php?title=Pers%C3%B3nuvernd_(Iceland)_-_no._2020010552) [30.8.2025]).
19. [https://gdprhub.eu/index.php?title=Article_2_GDPR#\(c\)_Processing_by_a_natural_person_in_the_course_of_purely_personal_or_household_activity](https://gdprhub.eu/index.php?title=Article_2_GDPR#(c)_Processing_by_a_natural_person_in_the_course_of_purely_personal_or_household_activity) [19.9.2025].
20. <https://www.facebook.com/photo/?fbid=1094114552832861&set=a.181886710722321> [14.9.2025].
21. <https://shorturl.at/pKZIH> [14.9.2025].